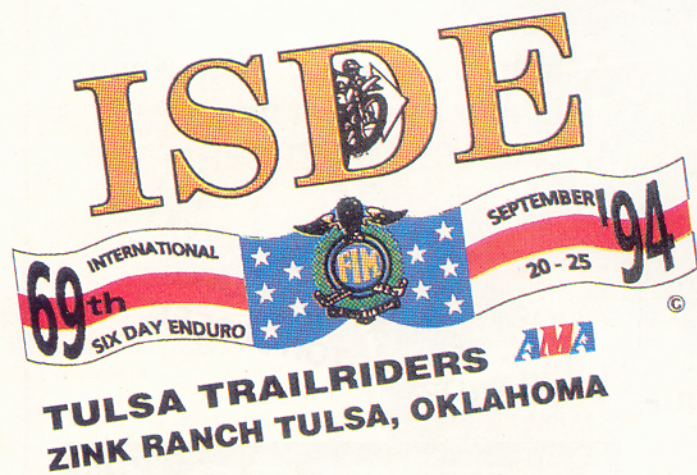

"Leader of the pack" sanoisi jenkki, me sanotaan; Kari Tiainen otti startit.

Teksti ja kuvat:
T.K.Kivinen

"Tarjosivat tästä 110 taalaa. Enhän mä hölmö ole, että lähes ilmaiseksi antaisin". Pertti Konsta Kärhä ja pukki made by Finns in USA.

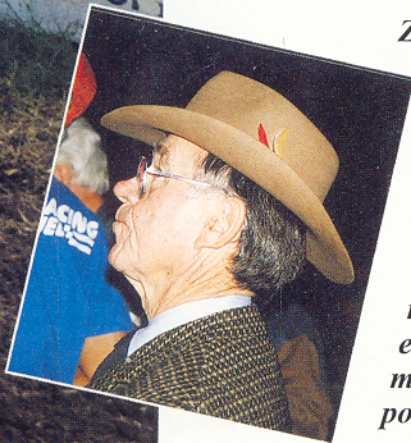
Kun Kärhän Pertti Kuuden Päivänajojaan Tulsaan, Oklahomaan lähti

Konsta, kuten kaikki häntä kutsumat, oli omanaikansa mestari. Päijännevoittoja, Suomen Mestaruuksia, Kuudenpäivänajoja, TT-ajoa, jne. Mies oli paras aikanaan. Konsta otti osaa Kuuden Päivän ajoon yhdeksän kertaa viimeeksi Ruotsissa 1966. Tuloksena 4 kultamitalia ja yksi hopea, yksi kipsi ja yksi hitsi, josta seurasi hylkääminen. Konsta siirtyi sitten ralliautoihin ja on tehnyt pärräpuolelle "vierailuja" Kärhänlenkin ja Päijänneajon ratamestarina. Konstalla on tilillään vielä eräs kummallisuus: hän on viimeinen suomalainen luokkavoittaja Sixissä. Armottomana huuliveikkona tunnettu Konsta lähti entisen kilpikumppaninsa ja ystävänsä Keijo Benjaminssonin kanssa ensimmäi-

Pieni mutta ryhdikäs Suomen joukkue avajaismarssissa.

Filantrooppi
John Zink.

Zink Ranch/ Zink-perhe.

Monimiljonääri isä ja poika, jotka ovat hankkineet omaisuutensa suunnittelemalla ja valmistamalla öljynjalostuslaitteistoa.

Varsinaisia filantrooppeja kumpikin, ovat olleet mukana mm. ympäristöyhdistyksessä, sinfoniaorkesterin hallituksessa, partio-toiminnassa, omistaneet Indy 500 voittajatallin jne. Lisäksi hankkineet nimeään kantavalle säätöille valtavan maaomaisuuden, jota myös hyödynnetään erilaisiin ulkoilmaharrastuksiin. Ranchin alueella on ampumaseura ja sen ampumaradat, venekerho, partio-toiminta-alue, ja endurokisoja järjestetään, jotta alueelle tulisi riittävä polkuverkosto noille partiolaisille.

Perheen voimavaroista kertonee parhaiten seuraava tarina: Partio-toiminta menetti osan toiminta-alueestaan. No John mielti hetken ja sitten rakennettiin pato. Vesi nousi ja hänellä oli järvi. Partiolaiset saivat retkeillä sen rannoilla. Veden alle jäi 2 mailin harjoitus Indy-ovaali! Koko ranchin alue on noin 16 x 10 km. Alueella on kunnon lätkkäritarujen mukaisesti myös muutama pikkutilallinen. Miten lienee suhteiden laita?

sen kerran sitten oman aktiivikautensa Sixiin, auttamaan, katsomaan ja huoltamaan manttelin perijöitä. Joku joukosta Kari Tiainen, Petteri Silvan, Janne Suominen, Jani Laaksonen, Mika Ahola tai Jouni Sauren veisi todennäköisesti tuon viimeisenkin kunniamaininnan. Benin motonahan on ollut jo pitkään "kun itse sain viettää hauskoja hetkiä moottoripyörällä Päijänneajossa ja muualakin, niin on minun itse myös autettava nykyisiä nuoria saamaan sama hauskuus". Kiitettävä motiivi.

Tulsassa Konsta osui aamiaiselle Petteri Silvanin pöytään ja niinhän siinä sitten kävi, että nuori mies sai Herra Kärhän hetkeksi hiljaiseksi kellovertailussa: viisari vai digitaalinen? Pakkohan se oli Konstankin myöntää ettei Juha Kankkusen ralli-Toyotassa ole "mikkihiiri"-kelloa kojelaudassa vaikka Konstan mielestä viisarikello on riittävän tark-

ka.. Eli ennen kisaa näytti hyvältä: Konsta oli löytänyt voittajansa jopa huulenhiehoissa.

Bensa vinoilee

Nykymotskarit ovat herkkiä pelejä. Ei niinkuin Konstan Jawa, mutta tarkkoja, esimerkiksi bensen suhteen. Jenkkien kisa-bensa on liian hyvää, oktaaneja aivan liikaa ja etenkin nelarikuskut olivat ennen kisaa ihmeissään. Pelit eivät lähteneet käyntiin ja jos lähtivät niin kävivät huonosti.. Jopa Maailmanmestari Tiainen ilme oli välillä synkkä, mutta lopulta iso nelari tuntui toimivan. Janne Suominen, jolla oli Tiaisen, Vennon ja Nuuttilan peleistä "koottu" pikku tömäri, murehti samoja asioita.

Zink Ranch oli lähes täysin suljettu. Vain toimitsijat pääsivät alueelle. Huhu kertoi, että joku tai jot-

kut "reppumiehet" olivat jääneet kiinni telttailusta alueella. Olipa eräs tunnettu kuskikin yhdistetty ulos lempaamiseen, järjestäjä yritti hermostuttaa itsukuja usuttamalla poliisit yhden kuskin perään!

Jenkkien suurin toivo ja odotus oli Supercrossin ensimmäisen maailmanmestarin Guy Cooperin harjoitteilla. Mies on vaihtanut lajia ja joko voitti valintakilpailut tai diskattu. Toinen USA-kotimainen valopilku oli nelarikunkku Scott Summers.

Avajaiset

Komea paraati läpi paikallisen pikkukaupungin Sand Springsin. Joukkueiden välissä vanhoja Corvetteja ja "Helvetin Enkelit" Harrikoillaan. Loppuilta jenkkifutisstadionilla oli aika pitkästyttävää. Suurin ilonaihe katsomon ja kisailijoiden aikaansaamat Mexican Waves.

Katsastus

Järjestäjien "pallo hukassa"-ohjelmaa kuvaa hyvin, että suomalaisen katsastus oli ensin samaan aikaan avajaisten kanssa! Mutta niin oli muutamalla muullakin joukkueella. Suomalaiset olivat lopulta katsastuksensa sunnuntaina iltapäivällä. Tilanteen piti olla hallussa, mutta....

Kuusi miestä meni ja kolme tuli bumerangina takaisin. Nelarit olivat liian äänekkäitä ja Silvanin pyörästä jännitteensäätäjä pokahti kesken kaiken ja polttimot kärähtelivät.

Husse-miehet purkivat kiivaasti Tiaisen ja Suomisen äänenvaimentajia ja homma onnistui kun siirryttiin avaamaan oikeasta päästä. Petteri lainaili muutamia polttimot vieressä seisseistä "reppupyöristä" ennenkuin vika löytyi. Uusintakatsastuksen Petteri hoiteli ammarin tah-

Mika Ahola ja pari harvinaista neliskulmaista rinne kiveä.

ja Lisa ajavat maaliin saakka kumpikin melkoisten kolhujen kera.

Päivän lenkki on 2x117 km, sää tulisen kuuma, aurinkoinen ja pölyinen. Reitti alkuun syheröä ja teräviä, kiviä loppupäästä suoraviivaisempaa ja teräviä kiviä. Pari vuotta sitten "PulttiBoissit" olivat huolissaan "harvinaisen neliskulmaisen rinne kiven" uhanalaisuudesta. Meinasiko koko kivi kuolla sukupuuttoon. No niinkuin lähes kaikki vihreät kauhukuvat niin tämäkin osoittautui täysin tuulesta temmatuksi. Zink Ranch on sen neliskulmaisen kiven alkulähde ja niitä on paljon ja mikä mukavinta kaikkia mahdollisia kokoja. Tiainenkin rikkoi vuoden ensimmäisen ketjunohjarinsa näihin nelarikiviin. Ekalla kiepillä extra-testit ajettiin siirtymänä, "Grasstrack" motocross omegaa vastaan.

**"Mitä mieltä sinä Petteri olet? Paljonko kello on?"
Kyselee enduro-chief Kaj Ek.**

Tiistai on toivoa täynnä

Aholan Tomin entinen lempiniemi oli Toivo. EU:n myötäköhän se on muuttunut Tobyksi. Päivän huoltohahmo Helenan ja Nikin kanssa, muut tiistain henkilöt olivat Gustafssonit ja Saurenin faija. Kisailijoille tiistai oli siinä mielessä lempeä, että kaikki suomalaiset mukana. Pieniä iloja ja murheita tietenkin. Murheet tulevat aina ensin päivänpääteeksi, sitten alkaa huuli lentää tyylisiin "se hollantilainen lähti siitä niin perkuleesti, mutta ekassa

mässä se oli sitten puun ympärillä" ja seuraava jatkaa suurin piirtein "muistatteks te sen Tobyn aseman jälkeen" ja kaikki myöntävät.

Mutta tarkastellaan hieman päivän kulkua. Suomalaiset aamulla matkaan kunniallisesti. Laaksonenkin muistettuaan tankata. Kavereita reitillä kaikkiaan 552. Virallinen tieto on kolme enemmän? No joo eihän tyttöjä lasketa kavereiksi.

Walesiläinen Katrina Price ja jenkkitytöt Carol Williams ja Lisa Gibson ovat mukana letkassa ja ennakoidaan nyt sen verran, että Carol

dilla ja katsastajat ihmettelevät vieläkin mitä tapahtui. Tintti ja Suomen puristelivat loppujen lopuksi filareita vähän sieltä ja täältä ja kun "officialit" myös halusivat kotiin niin vaaditut minimit löytyivät. Eräs ongelmahan Tulsassa oli normaalin omien työkalujen ja varaosien puute.

Maanantai

Konsta lähti kumppaneineen tapaamaan J.R.:ää Ewing-Oilin pääkonttoriin Dallasiin. Kuskit lähtivät kävelemään pikiksi läpi. Muut apujoukot pitivät peukkuja ja etsivät paikallisia kyypakkauksia, kas kun täällä kalkkarokäärmeen puremaa hoidetaan kahdella tavalla: kuolleet viedään hautausmaalle ja hengissä selvinneet ovat pitkään kipeitä. Kiliäyttäjät reitin varrella on kuulemma riittävästi.

Kaiken kaikkiaan tunnelma on kihelmöivä. Joukkueen johtaja Kaj Ek ja abbari Maukka Penttilä ovat piirrelleet huoltokuvioita monta päivää, huoltomiehet taas nauailleet kokoon pukkeja motskareille.

Aamulla se sitten tapahtuu. Eka kuski reitille 7.01 ja sen jälkeen sitä perskutin pärinää riittää tunti ja päivätolkulla. Sunnuntaina joku pokkaa Trophyn ja joku toinen Junior Vaasin, mutta kuka suomalainen pokkaa Konstan pois listoilta?

"Tonne kun kerkiää ekana, niin..." Samat ovat varmaan aatokset "Kyy" Cooperilla ja Jani Laakosella.

Suomisen Jannesta meinasi tulla kalenteripoika, pieni nurinajo, tömäri sammui eikä lähtenyt käyntiin kuin maanittelemalla. Tokalla kiepillä extrat ajettiin tosissaan ja Petteri Silvan oli elementissään. Tintti valitteli ajavansa piikillä, kun nelarin kaasari ei tykännyt jenkkiensasta vielä kukaan, mutta kuitenkin luokkansa kärjessä. Suomisen Janne väitti ajavansa monkeylla, mutta mahtoi ko se nyt ihan niin olla. Englanti menetti yhden Trophy-miehen, samoin Itävalta, Saksan Wagner meni aikaisin asemalle ja Jenkkien Junior-jouset hukkasivat yhden miehen ranneaurioon. Laaksonen Jani valitteli hieman päivän raskautta, mutta kyyti oli silti kovaa. Jouni Saurenille päivä oli ensimmäinen kisa tänä vuonna Kotarin selässä, mutta ekalla pikiksellä Jouni ajoi luokkansa pohjat! Aholan Mika valitteli vatsaansa koko päivän. Aamiaisella maito taisi olla vanhaa. Petteri Silvan luokkansa kakkonen ja Tintti johdossa. Eli hyvin on alkanut henkilökohtaisesti, joukkueena oilisi voinut mennä paremmin.

Päivän päätteeksi kaikki vaihtoivat takarenkiaan, Tiaiselta se vaati eniten ääntä, mutta yksi oma rengasrauta oli hukassa. Tintti vaihtoi myös uudestaan suuttimia ja päätti lantrata bensaa keskiviikoksi 50/50 racinia ja mittaria. Tintti sairastui keuhkoputkentulehdukseen muutama päivä ennen kisa-aikaa ja on ollut antibioottikuurilla jonka jäljiltä hikoilu on huimaa.

Konstakin alkoi miettiä jo omistuskirjoitusta Jawa-lipikseen. Ja kun liiton delegaatti "Tinke" Katajamäkin saapui kisapaikalle oli loppuviikon kuviot kunnossa.

Tiistain pikis- ja luokkasijoitukset:	
A125	
2. Petteri: 2-4-2-2	+6,795.
Italian Carminati johdossa.	
7. Mika: 11-7-6-10	+30,32.
ylli 175	
22. Jani: 15-28-32-19	+55,41
Johdossa Stefan Peterhansel	
23. Jouni 1-29-30-53	+56,41.
350 4T	
50. Janne 83-9-18-18	+306,65

Suomi ja -nen Janne. Ns. Tuuletettu ajopaita. Paikallinen vaivaiskoivun kokoinen pensas ei antanut nojaamista anteeksi. Jack Pine oli kuin tammea.

Tällaisella tyytillä ajetaan pohjat pikiselle. Jouni "Syöttö" Sauren.

Johdossa Arnaldo Nicoli Italia.
1300 4T
 1.Kari: 1-2-1-1 -21,36
 Toisena Dirk von Zitzewitz Saksa
Trophy-kilpailu:
 1.Italia 48,83
 2.Ranska 123,84
 3.U.S.A 177,01
 4.Ruotsi 191,40
 5.Hollanti 407,82
 6.Suomi 455,58
Junior Trophy
 1.Italia 175,02
 2.Ruotsi 225,84
 3.Ranska 263,90

Keskiviikko

Ja sitten tuli pieni sade. Ehkä avajaisten intiaaninanssi oli sade seläinen. Kuuro olisi saanut jatkaa vaikka koko päivän, mutta kuumuus palasi iltopäivällä. Sade liukasti kivet vain hetkeksi. Päivän kisa oli muutaman kilometrin pidempi 2x129,2 km, vihreä väriltään, ja ajaminen alkoi tuntua, reitillä ei ollut tiesiirtymiä oikeastaan ollenkaan. Jatkuva ajo korkeassa ruohikossa, kivikossa ja kapeilla poluilla oli tosi rankkaa, tietä mentiin maksimissaan 100m ylityksissä. Suomalaiset kivat ensimmäiset rengasrikot: Ahola ja Sauren vaihtelivat useampaankin kertaan ja valitettavasti Aholan resipiit eivät riittäneet ja hän sai kuusi AT-pinnaa. Päällikkö Ek ilmoitti suhkoht suoraa, että ensi vuonna Puolassa kaikki suomalaiset Trophy kuskit käyttävät mousseja, että ihan vaan tiedoksi tarjokkaille. Suominen käynnisteli myös tömäriä AT-pinnojen arvoisesti.

Reitti oli vaikea. Se alkoi vaatia veronsa ensin väsymyksenä ja sitten

ajovorheina. Trophy-joukkueet särkyivät mm. Ranskalta keskeytti kaksi miestä. Italian Carminati valitteli käsiään ja ainoa "porskuttaja" tuntui olevan Petteri Silvan. Petterikin vähän toppuutteli ja totesi ajaneensa ainoastaan maksimissaan kaksi päivää peräkkäin kisoissa.

Viimeisellä pikiksellä Petteri kolhi varpaat kiveen niin että saappaan kärkirauta meni solmuun. Liekö samassa hässäkässä myös pikkusormi osunut johonkin. Tiainen sai pelit toimimaan kaasutinsulkeisella ja oli nopea, mutta keuhkoputkentulehdus vei vielä voimia ja Tintti oli väsynyt. Päivän luokkavoitto silti. Jenkkien maailman nopein nelarikuski Scott Summers ihmetteli voiko nelaria ajaa noin lujaa. Vikalla pikiksellä Kari sammutti pelit ja joutui potkimaan 4-5 kertaa ennenkuin Husse heräsi, silti pohjat muutamalla sekkalla. Kari vaihtoi päivän päätteeksi molemmat renkaat ja nyt kun omat raudat olivat käytössä homma sujui. Saurenilla ajaminen tuntui, siirtymillä hauikset hölskyivät, päivän päätteeksi Jouni agiteerasi Tiaista Juryn puheille kisan lyhentämiseksi. Jani Laaksonen on hiljainen mies. Mutta pelimies voi esittää asiansa myös ajamalla kovaa ja varmasti ja sen Jani tekee.

Päivän päätteeksi tuli myös hie-man jobin postia: Aholan Hussen takahaarukka oli irti poikki, Mika vaihtoi kuitenkin renkaan valmiiksi ja Hussen itskumekaanikon Waltterin varastosta löytyi uusi haarukka. Aamuksi Mikalle tiedossa n.7 mi-

nuutin pikavaihto. Tiainen oli taas vaurioittanut hieman ketjuohjaria ja Janne teki suutinsulkeiset. Hänellä aika ei riittänyt renkaan vaihtoon. Sauren ajoi vanteella Parc-Fermehen, aamulla rengashomma kävisi hieman nopeammin. Päivän päät-teeksi Tiainen kokosi joukkonsa ja johti paikallisen roskaruokalan kauta lämpimään kylpyyn ja lepoon. Lepo-aika oli yksi kisan ongelmista. Herätys oli 4.30 aamulla. Kisa alkoi 7.01. Kesti joka päivä n. 9 tuntia. Matka hotellille kesti lähes tunnin, valmistautuminen, illallinen jne. ja kello oli helposti kymmenen illalla. Kari valitteli lyhyiksi jääneitä unia joka aamu. Ei muuten discokunkku-jen kilpailulaji ollenkaan.

Protesteja, protesteja

Jenkeillä oli hieman omat sääntötulkintansa reitin julkisuuden suhteen. Turvallisuuteen vedoten oli ulkopuoliset ajajat pyritty pitämään minimissä. Siksi ns. reppuyörät olivat pannassa. Tiistain ja keskiviikon aikana reitillä liikkui kuitenkin yllättävän paljon lääkäri-merkillä varustettuja moottoripyöriä. Ruotsalaiset aikoivat ottaa asian esille Jurysa, mutta mitäpä se auttaisi. Kotieta on hyödynnettävä vaikka sitten "Oma Lääkäri Jokaisella Trophy-Miehellä"-nimimerkillä.

Päivän henkilöitä ovat "Hynyskä" ja Wallin Jyväskylästä. Toden-näköisesti av(i)opari, jonka tilillä on 12 Sixiä huoltohommissa!!! Varmasti Suomen ennätys ilman sukurasia-

tusta kisailijoissa. Toisaalta mukava tapa nähdä erilaisia "Jumalan selkäpuolia".

Tilanteet Keskiviikon jälkeen suluissa päivän sijoitus:
 3.(3.)Petteri: 2-6-7-2 + 27,21 sek.
 Italian Carminati johdossa.
 54.(72)Mika: 7-9-20-27 +393,81
 17.(17)Jani: 24-15-16-16 +119,39
 Johdossa Stefan Peterhansel.
 33.(43)Jouni 38-42-39-29 +182,52
 39.(39)Janne 19-45-10-45 +789,06
 Johdossa Arnaldo Nicoli Italia
 1.(1.) Kari: 1-3-2-1 - 32,35.
 Toisena Scott Summers
Trophy-kilpailu:
 1.Italia 114,57
 2.Ruotsi 449,87
 3.Australia 1318,06
 4.Tsekki 1343,27
 5.Saksa 1415,78
 6.Suomi 1532,98
Junior trophy
 1. Italia 452,61
 2.Ruotsi 523,32
 3.Australia 714,37

Torstai oli vetttä täynnä

Aamu pimeä ja sateinen, mutta edessä vain 2x110,8 km. Sade lienee tuonut mukanaan myös neutronipommin. Järjestäjät estivät vähäistenkin katsojien pääsyn pikiksille, syyinä kuulemma turvallisuuden puutte jälleen kerran.

Sateinen ja viileä sää sopi suomalaisille ja edellisen illan väsymys oli poispyyhkäisty. Kisan edessä remppojen määrä aamuisin lisääntyy. Ahola vaihtoi takahaarukan, valitettavasti 7 minuuttia oli ohjeai-ka ideaali tilanteessa. Mika käytti 27 minuuttia ja pinnoja tuli. Janne Suominen jatkoi edellisen illan suutin-

Petteri se siinä taas loiskuttelee pikisellä.

Scott Summers vielä vauhdissa. Huomaa ohjaustangon leveys ja kyynänpää kainalossa-ajotekniikka.

keikkaa, Tintti ja Silvan vaihtoivat jarrupalat. Nelarimiehistä tuli lähes jokaisesta "palli" poikia. Tömäriä kun on helpompi potkia aamulla jakaran päältä. Suomisen Jannekin sai omansa käyntii ilman suurempia ongelmia.

Päivän ekalla pikiksellä Petteri kuroi eroa kiinni lipanneeseen Carminatiin. Kolmella seuraavalla hän ei kuitenkaan aivan kerinnyt Carminatin ja Edmondsonin vauhtiin. Petteri oli kuitenkin päivän kakkonen, mutta eroa johtavaan Pauliin jo 41 sekuntia. Maalissa Petteri oli suhtkoht tyytyväinen: *"Päivä oli helppö, ekan kerran ajojin kolme päivää putkeen, nyt huomaisin missä pikkusormi osui jälleen puuhun. Sade teki aamun liukkaaksi"*. Ennen varikkoa nopea renkaanvaihto ja kytkinkahvan rasvaus. Tarrat pyörästä puhtaaksi, ajolasit mukaan, jotta sponsorit ovat tyytyväisiä ja fillari varikkoon. Mika Aholan päivän pilasi aamun haarukkarempa. AT-pinnat veivät parhaan terän ja paras pikis kolmas, mutta 18 sekkaa kärkestä. Mikaa kaksi ekaa päivää vauvannut jalkojen turpoaminen helpotti, kun polvituet olivat tarpeeksi löysällä.

Isot kaksarit menivät Peterhanselin nimiin samoin kokonaiskisan johto, mutta Sala voitti päivän neljästä pikiksestä kaksi. Ty Davis oli johtava jenkki ja luokan kolmas. Hiljainen mies Jani Laaksonen aloitti päivän hyvin ja oli ensin 16. mutta sitten jarrupoljiin vääntyi jalkatapin ympäri ja aja siinä nyt sitten kovaa. Sijoitus putosi kymmenkunta. Jenkkien Randy Hawkins aiheutti kummastusta; viralliset tulokset olivat eri kuin jenkkien omat. No jenkkilässä kun ollaan niin arvatkaa kummat pätivät. Juryn jäsenet haukkovivat henkeä, mutta minkäs teet, jos nostaa äläkän saattaa käydä äkkiä ettei pääse edes kisapaikalle. ISDE Tulsassa lienee edelleenkin kotipainvedon ennätys.

Jouni Sauren ajoi tasaisen varman päivän ja tuleva pelastuspäällikkö erosi myös ay-toiminnasta, päivä oli niin paljon helpompi ajaa kuin edelliset, että puheet kisan lyhentämisestä vaihtuivat muikeaan hymyyn varikolla Kotari sai uuden takagummin ja laatikko uudet öljyt. Pikku Tömäreissä Italian veijarit Ni-

coli ja Rinaldi etenivät lähes tasa-
tahtiin. Sven-Erik ”Jösse” Jönsson-
kin hieman vertyi, vaan eipä ollut
koskenut pyörään tuon Unkarin kuu-
luisan ”mestari vaihtoon”-kisan jäl-
keen. Jösseä vaivasi myös flunssa,
mutta siltikin yhdet pikispohjat. Jan-
ne Suominen oppi pikkuhiljaa nelä-
rin metkut, pysyi pystyssä eikä tar-
vinnut reuhoa käynnistämisen kans-
sa.

Mr. Nelitahti Himself Kari Tiain-
nen, ajoi neljät pohjat, piti jenkkitoi-
vo Scott Summersille puhuttelun pe-
linsäännöistä ja oli aivan kuin erim-
ies verrattuna keskiviikkoon. Sää
auttoi ja keuhkoputketkin paranivat
niin, että päällikkö Kaj Ek otti kaksi
taka-askelta varikolla. Karin tyyliin
kuuluu ladata adrenaliinia kroppa
täyteen ennen renkaanvaihtoa. Vaik-
ka vaihtaminen onkin taitolaji niin
moussen kanssa vaaditaan myös hie-
man apinanraivoa, Vaihto-operaati-
ot tekivät hänestä vieressä majail-
leen Chilen joukkueen suuren idoli-
n, koko porukka kertyi aina ympäril-
le katsomaan ja taisi Kari saada
jopa kutsun Chileen ajamaankin. .
Kari vaihtoi ketjut ja rattaat, taka-
renkaan, yhden katkenneen pinnan,
pikisvauhti oli ollut senverran kova,
että tunnisterannekekin oli jää-
nyt polunvarteen.

Kaiken Euroopassa voittaneen
Karim tähtäin on nyt luokkavoitossa,
mikä käytännössä tarkoittaa titteliä:
”Maailman Paras Nelitahti Enduro-
kuskiksi” ja sitten tulevaisuudessa kak-
sarilla Sixin totaali.

Jenkkien Sixi-teami on ollut yhe-
teisellä leirillä viikkotolkulla Guy
Cooperin Ranchilla n. 100km päässä
Tulsasta, tehden iskari- ja rengastes-
tejä. Maasto siellä on aivan saman-
laista kuin Zink Ranchilla. Scott
Summers kävi muutama vuosi sitten
kokeilemassa Sixiä Euroopassa. Pet-
tymys oli valtava, kun menestystä ei
tullutkaan. Nyt hän oli valmistautu-
nut erittäin huolellisesti kisaan. On-
han myös kisa hänelle kysymys
maailman parhaan neliarikuskinar-
vosta: Tiainen from Europe vai Sum-
mers from USA. Torstain huolto-
henkilöt olivat Jami ”Bad Accident”
Kolari, Esa Salmela ja Kaarina Kor-
pela.

Torstain pikis-ja luokkasijoitukset:	
3.(2)Petteri 7-5-5-5	+41 sek.
Paul Edmondson johdossa.	
65.(70)Mika 20-21-13-31	+1495
27.(45)Jani 16-30-21-121	+254
Johdossa Stefan Peterhansel	
36.(44)Jouni 34-57-40-54	+317
34.(32)Janne 14-18-27-16	+1101
Johdossa Arnaldo Nicoli Italia	
1.(1)Kari: 1-1-1-1	-9,73.
Kakkosena Fabio Farioli.	

Trohy-kiilpailu:	
1. Italia	199,56
2. Ruotsi	677,81
3. Tsekki	1914,50
4. Saksa	2230,08
5. Australia	2352,74
6. Suomi	3237,74
7. Portugal	
8. Usa	

Trophyssa yhdeksänjoukkuetta ehjänä.	
Junior Trophy	
1. Italia	710
2. Ruotsi	830
3. Australia	1192

Perjantai kylmä ja kirkas

Edessä sama lenkki kuin tiistai-

Kokeilkaapas joskus: Ajatte ensin 9 tuntia maastossa ja sitten alatte kokeilemaan suuttimia. Ihan noin vaan.

na. Varikolla ei ihmeempiä säpinöi-
tä. Suominen vaihtoi eturenkaan,
Sauren ja Laaksonen putsarin. Sil-
van ja Ahola lämmittivät Kajjua
juoksuttamalla hovin vuoksi hake-
maan osia ja vettä. Tiainen vaihtoi
etugummin ja lähti potkimaan tö-
määriä käyntiin pallilta.

Ekan kiepin jälkeen kaikki hy-
vin, Petteri veti hyvän ajan pikisellä
ja niin teki myös Tiainen. Muiden
kunniaksi on sanottava, että ei tullut
lippoja. Italian Trophy-mies Pelleg-
rinelli lippasi ja rikkoi olkapäähän,
todennäköisesti solislus irtosi kuopas-
taan. Jatkaa mutta kauanko? Italian
Junnun Trophy hajosi, kun Suomen
kaima Jarno Boano kaatui jo torstai-
na ja Italian lääkäri veteli 20 tikkiä
varpaaseen. Hollannin Tihuijs rik-
koivat oman Junnu Trophynsä teke-
mällä Väyryset; nukkui yli yön ja
vähän seuraavaa päivääkin.

Päivä loppui dramaattisesti;
Scott Summers lippasi rajusti vii-
meisellä siirtymällä ennen maalia,
jalka osui turpeeseen ja sitten herraa
viettiin. Lopputulos: kämmenluut
poikki, pari kylkiluuta ja lantio must-
telmilla, tallipäällikön mukaan ka-
veri on muuten ok. Summers käytti
ns. puskarautoja ohjaustangossa ja
voi olla, että käsi jäi niiden väliin.
Pellegrinellin tapaus herätti kysy-
myksen doping-testin tarpeellisuud-
esta, mutta jenkkien into lienee
laantunut oman joukkueen hajottua.

Suomi-poika oli voimissaan, sai-
han sitä ajaa sateessa ja kylmässä.
Mutta murheitakin oli; Petteri Silvan-
nin kone kävi huonosti, syytä ei tie-
detty, mutta naftainen putsari saattoi
olla yksi syy. Petteri oli kuitenkin
luottavainen ja suunnitelti virtaveh-
keiden vaihtoa ensimmäisellä AT:lla.
Mika Ahola löysi jälleen vauhdin.
Käynnistyspoljin lienee vaihdettava
aamulla, samoin eturenkas. Jani
Laaksonen veteli jälleen hiljaisen
miehen tyyliin ja tavoitteli parhaan
Honda-kuskin titteliä. Jouni Sauren
väitti olevansa väsynyt, mutta ilme
oli kuitenkin kirkas. Janne Suomi-
nen oli taas ajanut akattoman päivän
ja peli toimi muutenkin hyvin viile-
ässä ilmassa. Tiainen piti kesken
päivän jälleen puhuttelun Scott
Summersille pelin hengestä. Jenkki
oli ”harhautunut” reitiltä pari kilo-

metriä ja löysi yllättäen uuden ta-
kiskarin keskeltä polkua!! Ja kun
se näytti paremmalta kuin Hondassa
kiinni oleva niin antoi tuntematto-
mien miesten vaihtaa. Onneksi hom-
man näkivät myös muutama ulko-
puolinen ja seuraavalla AT:lla jokai-
nen kuski kävi vuorollaan tuijottele-
massa paheksuen Summersia ja Kari
kertoivat suorasukaisesti mitä mieltä
hän on vilpistä. No lupotahan sitten
homma ratkesi ”Adolf Limetin” ko-
vaan katoon.

Kari on Ranskan Stephan Peter-
hanselin kanssa kisan tähti. Jopa
paikallinen julkisuus keskittyy hei-
hin, mikä on melko erikoista jenkki-
lässä, mutta niinkuin paikallislehti

Tulsan Maailma (kyllä aivan oikein
Maailma) kirjoitti niin kysymykses-
sä on kaksi maailman parasta off-
road-kuskaa, ja senhän me allekir-
joitamme.

Järjestelyt ovat hieman parantu-
neet pitkin viikkoa ja jopa ”radioak-
tiivisuus” laskee sen verran, että Zin-
kin vakuutusherrat päästivät katso-
jat jälleen pikiksille. Perjantain huolto-
henkilöt olivat Poppe Flink, Kari
”Unskeli” Hanganpää, Eero Keinä-
nen ja Esa Forsström.

Tulokset perjantailta	
3. (3) Petteri: 4-3-9-12	+58 sek.
Paul Edmondsoniin.	
55. (12) Mika: 11-4-29-5	+1533
22. (13) Jani: 22-13-21-18	+316
Johdossa Stefan Peterhansel.	
38. (45) Jouni: 69-37-46-49	+446
31. (9) Janne: 12-8-12-13	+1182
Johdossa Arnaldo Nicoli.	
1. (1) Kari: 1-1-1-1	-114,42
Kakkosena edelleen Farioli.	

Trohy-kiilpailu:	
1. Italia	409,82
2. Ruotsi	880,17
3. Tsekki	2470,35
4. Saksa	2919,7
5. Australia	3116,25
6. Suomi	3575,74
7. Portugal	
8. Canada	

Junior Trophy	
1. Ruotsi	1095,21710
2. Australia	1634,55
3. Hollanti	5044,16

Lauantai on lopunaatto

Jälleen viileä, mutta muuten
kuiva aamu. Tuttu reitti, kun se oli jo
ajettu kaksi kertaa keskiviikkona.

NASTARENKAAT JÄÄRADALLE • ENDUROON • CROSSIIN

**Vaadi laatua kuten mestarit
piikistä - sivareihin.**

**Yksilölliset renkaat
vaatimusten mukaan.**

**TRELLEBORG, BARUM, SHENG SHIN
ja FONG-renkaita sekä nastoja
kymmeniä malleja.**

Myös mopoihin ja minipyöriin!

KAIKKI EDULLISIN HINNOIN!

**Nastoittajille nastat ja kumiporat.
(Loctite-liima -50%)**

KISARENGAS Ky

MA - LA 9-20 PUH. 90-268 830

Nopea se on. Stefan Peterhansel antaa kyytiä kymppitonin Jammulle.

kova pala. Junior Trophyssa Ruotsi meni keulille ja pysyneee siellä. Päivän huolto tai oikeastaan Jannen henkilö oli Riikka "Prikka" Salmi-nen.

Lauantain sijoitukset
 3. (2) Petteri: 5-4-2-1
 +75sek. Paul Edmondsonin.
 49. (16) Mika: 24-15-14-20 +1624 sek..
 20 (18)Jani: 28-20-16-17 +394sek
 Johdossa Stefan Peterhansel
 38(41)Jouni 62-42-35-53 +601 sek.
 27 (12)Janne 14-14-12-13 +1313.
 Johdossa Arnaldo Nicolini Italia
 1(1) Kari: 1-1-1-1 -128sek.
 Kakkosena Farioli

Trohy-kilpailu:
 1. Italia 598,22
 2. Ruotsi 1173,66
 3. Tsekki 3296,88
 4. Saksa 3784,67
 5. Suomi 4059,85
 6. Australia 4318,03
 7. Portugal
 8. Canada

Junior Trophy
 1. Ruotsi 1622,41
 2. Australia 2092,67
 3. Hollanti 55843,14

Ja sitten tuli se sunnuntai

Vain noin 40 kilometrin siirtymä takasin Parc Fermehen. Odottelua ja ihmettelystä loppucrossin suhteen. Tiedot ajasta ja muista seikoista vaihtelivat pitkin aamua riippuen kuka järjestäjistä oli päättänyt mitään. Juryn vaatimuksesta rataa muutettiin ja järjestäjä odotti paikalle 50000 katsojaa !!

Tavallisesti Sixi on pidetty maanantaista lauantaihin. Jenkeille tämä ei sopinut. He halusivat kisan tiistaista sunnuntaiksi, tarkoitus lienee ollut myydä lippuja viikonlopuksi kovaan hintaan. Mutta mikään ei silti muuttunut. Italia voitti Trophyn. Se oli hieno suoritus jenkkiänsä. Itskuilla oli kaikenlaista epäonnea, mutta lopussa Trophy seisoivat heidän hartavarsa; Ty Davis voitti loppucrossissa isojen kaksareiden päälähdön ja Guy "Kyy" Cooper oli toinen, oli muuten sittenkin viikonainoa "käärme", vanha herra Dick Burleson oli mukana 21 vuotta sitten edellisessä USA Sixissä. Mutta päivän pääasia oli vielä tulematta. Maailmanopein nelarikuski Tiainen ei vielä ollut käynyt radalla. Kari tuli ja pölytti Oklahoman turvella Fabio Fariolin kanssa siihen malliin, että crossin pohjat olivat hänen!!! Ei siis väliä vaikka radalla on supercrossinmaailmanmestari tai muita lupapäitä. Kovanpaikan tullen Kari on rautaa.

kertaa toinen ja kerran kolmas!
 Varikolla oli sitten se vihoviimeinen seremonia; Konsta Kärhä totesi rauhallisesti: "Maailmanmestari ja Minä olemme Sixi luokkavoittajia". Sen merkiksi Konsta antoi rakkain Jawa-lippuksensä omistukirjoituksella Karille. Eli Sixillä oli sittenkin onnellinen suomalainen loppu.

A125			
1.(6) Paul Edmondsson	7388,50	Kulta	
2.(5) Maurizio Carminati	7456,61	Kulta	
3. (8) Petteri Silvan	7467,69	Kulta	
48.(3) Mika Ahola	9007,69	Hopea	
ylli175			
1.(4) Stefan Peterhansel	7312,52	Kulta	
2.(11)Giovanni Sala	7381,98	Kulta	
3.(1)Ty Davis	7397,98	Kulta	

20(45)Jani Laaksonen	7770,33	Kulta
41.(87)Jouni Sauren	8010,45	Kulta
350 4-T		
1.(2). Arnaldo Nicolini	7462,58	Kulta
2.(1) Mario Rinaldi	7480,56	Kulta
3.(5) Anders Eriksson	7483,85	Kulta
26.(9). Janne Suominen	8808,22	Hopea
1300 4-T		
1.(1) Kari Tiainen	7381,06	Kulta
2. Fabio Farioli	7509,66	Kulta
3. Peter Jansson	7602,33	Kulta

Henkilökohtainen kokonaiskilpailu:

1. Stefan Peterhansel Yamaha	y175	7312,52
2. Kari Tiainen HVA	1300	7381,06
3. Giovanni Sala	KTM	y175 7381,98
4. Paul Edmondsson GasGas	A125	7388,50
5. Ty Davis Kawa	y175	7397,38
6. Maurizio Carminati KTM	A125	7456,61
7. Arnaldo Nicolini HVA	350	7462,58
8. Petteri Silvan HVA	A125	7467,69
9. Mario Rinaldi KTM	350	7480,56
10. Rodney Smith Suzuki	y175	7482,03

Kisa päättyi jälleen uuteen fias-koon. Palkintojenjako oli kuin jostain kyläkisasta. Palkinnot olivat vielä vaatimattomampia: voittajat saivat valokuvan Zink Rancista ja kulkupalapapin päättäneeseen kisaan! Koväänaiset vinkuivat, kukaan ei oikein tiennyt mitä tehdään. Herra Zink osoitti hieman maalaisjärkeä ja osti Peterhanselin voitto-Yamahan kuleksimasta pois. Hintako? No USD 10000:-

Järjestäjät odottivat katsojia n. 40-50000, eivät kylläkään kertoneet mihin, viikon ajaksi vain 600 loppucrossiin. Paikalle tuli noin 500-600 henkeä päivittäin. Paikallislehti kirjoitti jostain 15000 katsojasta, liekö ollut maasutettu. Se oli nimittäin ainoa lehti, joka sai tulokset päivittäin ilman eri taistelua. Ei pitäisi edes puolalaisilla ensi vuonna olla vaikeuksia päihittää järjestelyissä jenkkejä. Ja parin vuoden päästähän on sitten Hämeenlinnan vuoro.

Fabio yritti pari mutkaa ennen lippua sisältä hiostaen ohitusta ja onnistui. Mutta Kari kuittasi seuraavassa sisäkurvan edulla ja Fabion oli tyytymyinen päivän kakkostilaan.

Kari oli loppucrossin totaali nopein, toinen Fabio Farioli ja kolmas Ty Davis.

Mika Ahola sai myös maistaa voittamisen makeutta. Ennen eränsä lähtöä Mika kyseli tunteeko joku viivalla olevat muut kuskit. Kisan jälkeen Mikakaan ei heittänyt. Mikalle otettiin aikaa sekkarilla kakkoselle kalenterilla.

Janne Suominen oli myös ottamassa erävoittoa, mutta tiukka ohitus ei aivan onnistunut ja Janne kupahti nurin. Viikon aikana Janne oli varmaan oppinut monia uusia asioita, mutta yhden erittäin hyvin: nelari ei saa kaatua ja jos kaatuu niin pelin on jäätävä käymään. Janne sai Saksan Nico Klausin uudesta kiinni, mutta matka loppui kesken.

Petteri Silvan kiroili crossin jälkeen rengasvalintaa. Hän otti uuden kokeilemattoman eturenkaan ja niinhän siinä sitten menttiin nutulleen. Pari ensimmäistä kierrosta oli täyttä taketelua, mutta sitten vauhti löytyi ja hän nousi mukavasti loppua kohden. Rata oli kuitenkin hankala ohitukseen ja sijoitus jäi 8. Tintille tuli kuitenkin kiire vaihtaa samanlainen rengas pois ennen omaa eränsä.

Jani Laaksonen ajoi jälleen kottuullisen kisan, mutta pari taklausta takaapäin pudotti hänet kärjestä. Mutta kaikenkaikkiaan hieno ajo.

Jouni Sauren taklattiin ekassa kurvassa, Jouni lähti siitä viimeisenä liikkeelle. Tiukka puristus ja sijoitus nousi hyvin.

Ruotsi voitti Junior Trophyn, se oli mukavaa heille.

Italialaiset juhlivat Trophy-voittoa, mutta kävivät kaikki onnittelemassa kunniakerrokselta Suomen lippu kadessä tullutta Tinttiä. Kaiken sen juhlan keskellä Kari kullutti: "Who is the best fourstroke rider in the world?"

Selvään kysymykseen antoi vastauksen Kari itse: "ME. KARI TIAINEN FROM FINLAND." Vapaasti suomennettuna: KARI TIAINEN. SUOMESTA. PARAS.

Yli hieman tilastoa Karin ajosta: Kisassa oli 21 pikistä, Kari voitti omissa luokassaan 17, oli kolme

Kuskit aamulla hieman liian hyvänoloisen tuntuista. "Vain yksi päivä enää ja sitten pikku räkäisy" oli mieliala. Renkaita kuitenkin vielä vaihdettiin ja Petterin itskumekatsu Walteri napsaisi sivareilla jännitteensä täjän johdon poikki. Alkoi se Petterin pelikin kulkea, mutta sitten vaihdopoljin muljahti hieman akselilla ja pikiksellä oli vaikeuksia vaihtaa pienemmälle. Varakeppi löytyi ja sitten meno oli taas kohdallaan. Carminati oli vain 7 sekunnin päässä ja homma hoidetaan kuulemma loppucrossissa. Mika ajoi ekstrat hyvin, mutta crossissa ei oikein kulkenut. Sijoitus kuitenkin paraneeko koajan. Jani Laaksonen ei vielä innostunut puhumaan, mutta vauhti pysyi tasaisen kovana, ja Honda on pysynyt hyvin kasassa. Sijoitus ajajarikkaudessa luokassa 20 joukossa on kova suoritus, viime vuoden Sixin yleisvoittaja Gerard Jimmink on Janilla vielä liipaisimella. Saurenin Jouni keskittyi ajamiseen, mutta myös syömään vähintään oman osansa eväistä asemilla. Selkäkipuisen joukkueenjohtaja Kajju Ekin leipäbudjetti on kaatumassa, kiitos Jounin. Pikku tömäreissä Ruotsin Anders Eriksson löi kiilan itsku kaksosten Nicolin ja Rinaldin väliin. Vatsakipuisen Jösse Jönssonin odotettu loppukiri hyytyi. Janne Suominen kiilasi itsensä takaisin tulosten ensimmäiselle sivulle. Sääli, että kultamitali karkasi jo ekoina päivinä. Kari Tiainen hämmästytti itsensä ja katselijat ja kaatui pikiksellä. Sama tapahtui myös siirtymällä ja Kari väitti ajaneensa sen jälkeen varovasti. No neljä pikispohjaa neljästä. Yhteistä kaikille suomalaisille oli väsymys, kipu käsissä, peffa kipeä, hieman koti-ikävä jne. Onneksi kuskit käyvät joka päivä pari kertaa Kärhän, Benin ja Ismo "Faxi" Märdin "ilotalo"-huollossa, sen jälkeen ajaminen on taas mannaa.

Trophyssa Italia pystyi pitämään Pellegriinellin mukana ja ilman lisähaavereita Joukkue Maailmanmestaruus menee makarooneille. Ruotsi on yhtä selvä kakkonen, ja Tsekki on kolmas ja "jos, mutta, vaan tai no niin" Suomi vasta viides, Saksan kuittaaminen loppucrossissa on viiden minuutin päässä, voi olla liian